

Posudek oponenta diplomové práce

„Sémiotické inženýrství a pravidla pro interakční design“

Autor práce: Bc. Pavel Prokop

Vedoucí práce: Mgr. Jan Brejcha

Diplomová práce Pavla Prokopa se zabývá obecně řečeno oblastí HCI (Human Computer Interaction) a konkrétněji současným oborem sémiotického inženýrství, kdy je sémiotika využívána k řešení problémů při navrhování těchto systémů s uživatelským rozhraním, případně zkoumá následnou interakci jednotlivých členů systému, tj. navrhovatel systému (designer) - rozhraní - uživatel.

Nejprve se nás autor snaží seznámit s HCI z pohledu interakčního designu (IxD) a jeho různých forem. Poté se vrací ke „kořenům“ a předvádí dějiny sémiotiky od Saussura přes Peirce po Umberta Eca, přičemž představuje pojmy jako interpretans, semióza, abdukce. Na tomto základě pak přechází k sémiotickým přístupům k HCI (J. B. Andersen, F. Nacke a S. Grabowski, M. Nadin) a poté již k samotnému sémiotickému inženýrství, založenému převážně na pracích C. S. de Souza.

Sémiotické inženýrství (SI) vymezuje vůči UCD (User Centered Design), který se, jak říká, zaměřuje pouze na uživatele a opomíjí roli designera nejen v procesu tvorby rozhraní, ale také v čase samotné interakce (str. 36). Dále pak představuje základní pojmy SI (metakomunikaci, designérův zástupce), ontologii SI a metody SI: sémiotická inspekce (SIM) a hodnocení komunikativnosti (CEM).

Na této teoreticko-metodologické bázi na závěr představuje konkrétní pravidla sémiotického inženýrství, tj. základní rady, jak může designer pracovat, a to vždy za pomoci základní teze o jedné až dvou větvích, která je dále konkrétněji rozpracována.

Troufám si říct, že to mohla být dobrá diplomová práce. Bohužel však není. Zejména v první polovině se zde setkáváme se spoustou údajů, které jsou jakoby naskládány bez jasné jednotící linie a návaznosti. Taková práce se velice těžko čte a přitom není nijak rozsáhlá. Zároveň jí chybí propracovanější závěr.

A co hůř, práce je plná neskutečných pravopisných chyb a překlepů. Zdá se, že autor si ji po sobě vůbec nepřečetl. Zejména v úvodu je mnoho gramatických chyb snad na každé straně, postupně se to alespoň trochu vylepšuje. Lze spekulovat, zda autor netrpí nějakou jazykovou dysfunkcí, která by to mohla ospravedlnit, nicméně nerozumím, proč student na katedře, jejímž základem jsou elektronická kultura a média, a jakožto autor, který se zabývá oblastí HCI, tj. počítači, nepoužil u svého textového editoru nějakou funkci kontroly pravopisu.

Zároveň autorovi doporučuji, aby si po sobě zkontroloval bibliografické citace dokumentů v seznamu použité literatury a poznámkovém aparátu ve smyslu ČSN ISO 690 a 690-2 včetně správné interpunkce. V práci je uvedeno velké množství zkratk a tak by se také hodilo vypracovat jejich přehled.

Po obsahové stránce by se práce snad dala obhájit. Samotná část o sémiotickém inženýrství a závěrečná pravidla jsou zpracovány vcelku dobře, i když autor neříká, zda všechna pravidla, kromě těch odvozených z praxe, vymyslel sám nebo z někoho čerpá. Nicméně s tolika chybami a překlepy je velice těžké se na četbu vůbec soustředit a jako akademický text ji nelze přijmout.

Doporučuji tudíž diplomovou práci přepracovat.

17. 10. 2010

Mgr. Daniel Slavíček